

Femogfyrgetyvende Møde.

Tirsdagen den 2den Februar, Kl. 1 1/2.

Protokollen fra forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa de Herrers Pladser ombidt „Rettelse til Betænkning over Forslag til Lov om Patenter paa industrielle Opfindelser.“

Fra Folkethingets Formand har jeg ved Skrivelse af Dags Dato modtaget til Forelæggelse heri Thinget „Forslag til Lov om Afhændelse af nogle det nedlagte kongelige Skolelærer-Seminarium i Lyngby tilhørende Eiendele.“ Forelæggelsen sfter heved. Exemplarer af Lovforslaget ville blive ombdelt.

Fra Udgiveren af „Tidskrift for Søvæsenet“, Kaptain Carstenen, har jeg modtaget nogle Exemplarer af Søetryk af det sidste Hefte af Tidskriftet, indeholdende tvende Afhandlinger betreffende vort Forvarsøvesen. De modtagne Exemplarer ere henlagte i Bureauet, hvor de Medlemmer, der særlig interessere sig for Sagen, kunne faae dem, ligesom Exemplarer selvfølgelig ogsaa ere henlagte i Læseværelset.

Efter Dagsordenen foretoges:

Justitsministeren forelægger: a) Forslag til Lov om Forandring i Lov om Ligsyn af 2den Januar 1871. b) Forslag til Lov om Jordemødrenes Lønning.

Justitsministeren (Klein): Det første Lovforslag, jeg efter Hans Majestæts Ordre skal have den Ære at forelægge, gaar ud paa Forandring paa to Punkter i Loven om Ligsyn af 2den Januar 1871. Den nærmeste Anledning til, at jeg tillader mig allerede nu at forelægge Forslag til Forandring i en Lov, der ikke er mere end 4 Aar gammel, er den Omstændighed, at man i længere Tid har overveiet, om det ikke maatte være hensigtsmæssigt eller ønskeligt at tilvejebringe en anden Ordning med Hensyn til Mortalitetstatiistikken, og jeg kan sige Medicinstatiistikken i det Hele. Paa Foranledning af det kongelige Sundhedskollegium har dette Spørgsmaal været Gjenstand for Overveelse af en Kommission, bestaaende dels af Læger, dels af en Delegeret fra det statistiske Bureau, der har udarbejdet en Række Forslag i den Retning, som for Tiden ere Gjenstand for nærmere Bearbejdelse. Den Ordning, som anses for at være overmaade ønskelig, og som for Diebliftet er nærmest paatænt, vil i alt Væsentligt kunne gennemføres ad administrativ Veie, men en Forudsætning for Gjennemførelsen er dog, at der foregaar Forandring paa to Punkter i Ligsynsloven af 2den Januar 1871. Da nu

desuden de Forandringer i denne Lov, hvorefter der er Spørgsmaal, efter Ministeriets Formening maa anses for at være i og for sig heldige, har jeg saa meget mindre taget i Betænkning at forelægge Spørgsmaal herom for Lovgivningsmagten, idet Afgjørelsen af dette Spørgsmaal, som allerede antydet, er Betingelse for, at man kan stride videre frem i Retning af en bedre Orden af Mortalitetstatiistikken. Det ærede Thing vil maasse erindre, at Reglen i Loven af 1871 § 2 angaaende Ligsyn i Almindelighed er givet saaledes, at i Kjøbstæderne — til hvilke jo i denne Henseende ogsaa de saakaldte „Flekker“ henregnes — skal Ligsyn foretages af en Læge, hvorefter det paa Landet, hvor der ikke bor en Læge i Nærheden, kan foretages af specielle Ligsynsmænd. I § 3, sidste Stykke, er der imidlertid med Hensyn til Ligsyn over dødsdøde Børn givet en anden Bestemmelse, der fjerner sig fra, hvad der allerede, forinden Loven af 1871 udkom, var gjældende Ret i det Mindste for Kjøbenhavns Bedkommende, idet man der har søgt en tilfredsstillende Garanti i at forlange enten en Jordemoder-Attest eller en Attest fra en autoriseret Læge. Bestemmelsen i § 3 er givet saaledes, at den kommer til at omfatte ikke blot Landet, men ogsaa Kjøbstæderne og Kjøbenhavn, og Resultatet er altsaa, at Synet over dødsdøde Børn ingensteds behøver at foretages af nogen Læge. Man har nu saavel fra Politivirighedernes som ogsaa fra de lægeyndige Myndigheders Side lagt særlig Vægt paa, at der netop ved denne Leilighed fandt en Undersøgelse af en Læge Sted, og jeg behøver ikke nærmere at paapege, hvor stor Interesse det har, ikke blot med Hensyn til den omhandlede Medicinalstatiistik, men ogsaa i forskellige andre Henseender, at der finder en alvorlig og paalidelig Undersøgelse Sted i saadanne Tilfælde. Det Lovforslag, som jeg har den Ære at forelægge, gaar ud paa at gjøre den Forandring i § 3 af Loven af 1871, sidste Stykke, at man for Kjøbenhavns og Kjøbstædernes Bedkommende opstiller den samme Regel med Hensyn til Syn over dødsdøde Børn, som i Lovens § 2 er givet i Almindelighed for alle andre Ligsyn i Kjøbstæderne. Det andet Punkt i Loven af 1871, som man ønsker forandret, er det sidste Stykke i § 6. Det hedder der ganske i Almindelighed, at, naar Selvmord finder Sted, eller i andre Tilfælde pludselig Død uden forudgaaende Sygdom, er det Pligt for de Personer, hvem det nærmest paahviler at foranstalte Ligsyn afholdt, hurtigst muligt at tilkalde en Læge, af hvem Ligsynet skal afholdes. Paa den Attest, som den saaledes tilkaldte Læge meddeler, kan Begravelsen finde Sted, uden at det er nødvendigt forinden at meddele Sagen til Politivirighederne. Der er vel i det foregaaende Stykke af Paragraphen givet den Bestemmelse, at under mistænkelige Omstændigheder skal Politimesteren tilkaldes, men Resultatet af den Maade, hvorpaa det 2det Stykke i § 6 er affattet, er dog dette, at det i Virkelig